

deleshed naar jeg tænker paa disse fra Skodstrup og Harting, som begge ligge i meget frugtbare og folkerige Egne. Personlig kender jeg ikke det oppe i Vendsyssel, men ved Skodstrup og Harting er der meget frugtbare og folkerige Egne, hvor det er et stort Savn, at de ikke kunne faa de Udvidelser, som nu forlanges. Meningen med Forslaget om Henvisningen er altsaa vort og fremmest det, jeg her har udviklet, og jeg maa haabe og ønske, at man maa komme til et Resultat i denne Sag og opstille nogle Regler, saa vi kunne faa, om jeg saa maa sige, fast Grund under Fødderne i alle disse Spørgsmaal, som stadig og efterhaanden ville komme op, snart fra en Side af Landet og snart fra en anden. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Andragende Nr. 14, Betænkningens Nr. 39, til den højtærede Ministers Overvejelse. — Saa er der Nr. 15, Betænkningens Nr. 40. Det er et Andragende fra delegerede fra Ringøbing og Tisted Amtsraad med flere om, at hele Vestkysthavnespørgsmaalet, herunder indbefattet Thyborønkanalens Besejlingsforhold, maa komme frem til Behandling paa Rigsdagen, samt at der maa blive forelagt en samlet Plan for den fremtidige Udvikling af vore Vandveje. Ja, det er en meget stor Mundfuld. Selvfølgelig er det noget, jeg for mit Vedkommende maa erklære mig ikke at have nogen som helst sagtyndig Mening om, hvad der bedst bør gøres ved disse Havneforhold, navnlig Vestkysthavneforholdene. Jeg skal derfor kun som Ordfører indskrænke mig til at sige, at Udvalget er enig om at anbefale, at dette Andragende henvises til Ministeren til Overvejelse og Undersøgelse. Det er man bleven enig om paa det Grundlag, og den højtærede Minister, der jo er gammel som Minister, ved jo nok, hvad det betyder, naar vi henviser en Sag til Undersøgelse og Overvejelse. Derfor skal jeg ikke spille flere Ord paa den Sag. Formodentlig ville andre ærede Medlemmer, som ere langt anderledes inde i disse Forhold end jeg, finde Anledning til at give deres Belysning med over for denne store Sag. — Endnu er tilbage Andragendet under Nr. 16 (Betænkningen Nr. 44) fra Repræsentanter for nord- og mellemjydske Egne m. fl. om, at der fra Statens Side maa blive foretaget Undersøgelser om Betingelserne for og Omkostningerne ved Anlæg af en Statsbane fra Viborg til Herning. Det er det Andragende, jeg før itog fejl af. Det vil det ærede Mindretal (M. Nielsen) selvfølgelig motivere. Hermed skal jeg foreløbig slutte.

Bluhme: Det, jeg ønsker at tale om, er Betænkningen Nr. 16, et Andragende fra Lokalforbudene i Esbjerg. Dette Andragende er afvist af Udvalget. Jeg har da tilladt mig at stille den Værding, at Sagen skulde henvises til den højtærede Minister. Jeg har jo, da jeg før havde Ordet, haft Lejlighed til at udtale mig om Sagen i dens Almindelighed, og jeg skal nu kun bemærke, at med Hensyn til denne Sag fremdrog jeg den under Finanslovens 2den Behandling og mente, at Finansudvalget havde været saa uheldigt at se fejl paa Sagen ved ikke optage den paa Finanslovsforslaget. Den ærede daværende Ordfører (C. Hage) syntes at maatte indrømme dette og mente, at saa kunde det komme til Behandling, naar vi fik Andragenderne frem, men saa sagde Finansudvalget: Vi afvise Andragendet. Saa kunde da Sagen hverten komme til Behandling paa Finansloven eller under Andragendebehandlingen, og det uagtet den ærede Minister under Finanslovens Behandling uden Initiativ fra anden Side udtalte, at han havde til Hensigt at stille Forslag om at give disse Folk noget af det, de forlangte, og saa vidt jeg ved, agter Ministeren til 3dje Behandling (Ministeren for offentlige Arbejder [Singerløv]: Har!) eller har allerede stillet Værdingsforslag til 3dje Behandling om, at disse Folk, som Finansudvalget afviser, maa faa det, de ønske. Da jeg nu ikke kan ønske mig en glædeligere Løsning paa Sagen, idet jeg for det første opnaar det, som jeg ønsker, og for det andet faar et slaaende Bevis paa Rigtigheden af den Kritik, jeg udtalte før, saa er jeg til Gælds lige straks at tage dette Værdingsforslag tilbage, idet jeg paa Forhaand udtaler en Tak til den højtærede Minister, fordi han saaledes aldeles ved egen Hjælp har forstaaet at komme disse Folk i Møde, og over for den ærede Ordfører for Finansudvalget (Buss) vil jeg blot sige, at det altsaa er Ministeren, der har Vren af, at disse Folk faa, hvad de søge, men ikke Finansudvalget, og hvis det er nogen af os to — den ærede Ordfører og mig — der har Vren for det, er det mig.

Ordføreren (Buss): Ja, naar det ikke er andet end Vren, det drejer sig om, ønsker jeg selvfølgelig min ærede Ven og Partifælleovre fra Esbjerg al den Vren, han ønsker at sætte og synke i sit Liv, saa det skal jeg ikke strides med ham om. Jeg har imidlertid bedt om Ordet straks for at oplyse, at naar den ærede Ordfører tidligere i Dag udtalte, at alt, hvad han var kommen